

Gül Gardaş

– AhmetÇELİK · 05 Eylül 2012

Hali ciğer dağlayan kini nefreti bırak
Çevremize örölmüş bu zincirleri kırak
Sağır, dilsiz ey nefsim olma şeytana çırak
Hayat denen meçhule kah kahayla gül gardaş.

At tabuları çöpe kan dolaşırken canda
Gelen misafir yaşar dünya denen bu handa
Herkes uykuda iken hakikat vardır tanda
Sarar saklar gelini bir incecik tül gardaş.

Her şey yalanmış meğer söyleme kuru sözü
Bir avuca sığarak örtermiş toprak gözü
Erir etle kemikler kalır geriye özü
Yılan olur sokarmış insanları dil gardaş.

Aşk ve sevgi sembolü o laleler nerede?
Matine gibi dönen o baleler nerede?
İhtişamı kalp burkan o kaleler nerede?
Yanar yıkılır beden kalır sana kül gardaş.

Uçurum kenarında anlık gölgelik bura
Gelecek ömür için atalım yazı tura
Azrail torbasından bir gün çekilir kura
Gafletini sinenden hemen şimdi sil gardaş.

Kimler, kimler gizlenir aydınlığın loşuna
Şu didinip durduğun çabalar hep boşuna
Yaşananlar zor gelir gitmez diye hoşuna
Her nefes sondur belki kıymetini bil gardaş.

27.11.2011

Ahmet Çelik

Ceyhan

Saat:12.02